"विणु: प्रसादितो यत्तः ससुदो वहवासुखः ॥"
कूमेन्य दिचणक्रिष्टिस्य जनपदिविषेदः । यथा,
मार्केख्ये । ५० । १० ।
"कूमेन्य दिचणे कृचौ वाद्यपादक्वयापरम् ।
कालोजाः पद्मवाचेव तयेव वहवासुखाः ॥")
विद्यतौपधिविषेपः । यथा,—
"तुहस्यतं समं ग्रन्थं स्वतताल्याभटङ्गणम् ।
मासुद्रस्य यवचारं खिक्सिन्यवनागरम् ॥
च्यपामार्गस्य च चारं पलाध्यववगस्य च ।
प्रत्येकं स्वतदुत्यं स्यादक्वयोगेन महैयेन् ॥
हिस्तपुक्षीद्रवेशायौ महैयिला पुटेलचु ॥
मासमानः प्रहातयो रसीर्थं वहवासुखः ।

यहवीं विविधी हिन्त संयहयहवीं ज्वरम् ॥

"सवद्यावीचनापुन्नावीचना वड्वासुता।" (तयोकत्यत्तिकया यथा, इरिवंग्रे। १८।१६ — ५३। "गच्छ देव! निजां भायां कुरूं चरति योत्त-

वड़वारूपमास्राय वने चरति प्राइवे । स तथा रूपमस्याय समार्थारूपकी कया । दर्श बोगमास्याय सांभार्थां वड़वां ततः । स्रष्ट्यां सर्वभूतानां तपसा नियमेन च । बड़वावपुषा राजंसरक्तीमक्ततीमयाम् । सोध्यरूपेस मगवांसां सुखे समभावयत् । मेणुनाय विचेदकी परपूरवश्रद्धया । सा तश्चरमस्त्रकं नाविकायां विवस्ततः । देवी तस्यामकायेतामस्त्रिने भिष्ठकां वरौ । नास्त्रस्त्रकं दस्त्रस्त्रकृते दाविकाविति॥")

ब(व)क्वाह्नतः, पुं, (बढ़वया हास्या हृतः।) बढ़वा-हृतः। पच्दप्रदासान्तर्गतदासविष्येवः। यथा, बढ़वायहदासी तथा हृतस्तक्षोभेन तासुदाह्य दासस्वेन प्रविधः। इति सिताखरा॥

बह्मं, स्नी, (विजनी मन्सान् प्रांत नामयतीत । भी + कः। वस्य कृत्वम्।) मन्स्यधरवामं वक्रवी हक्ष्यटकिष्यः। वँक्षी इति
भावा। तत्वंयः। मन्स्यदेधनम् १। इत्यमरः।
११९०१६॥ विज्ञाम् १ विक्षी ३ विक्षा ५।
इति भरतः॥ विज्ञाम् १ मन्स्यदेधनी २। इति
तिकृतान्तरम्॥ विज्ञा द मन्स्यदेधनी २। इति
१० विज्ञाः १९। इति प्रस्टरज्ञावजी॥ मन्समेदनम् १२। इति जटाधरः॥ (वया, महाभारते। १। १९। १०।

"यस्ते कळमतुष्राही निगीवं निकृषं यथा। इहेरङ्गारवत् पुन्न। तं निकात् नास्त्रवर्षभम् ॥") विद्यो, खी, (निकृष्ण + गौरादिकात् डीष्।)

बिड्ग्रम् । इति श्रव्हरत्नावनी ॥ वस, श्रव्हे । इति कविकल्पद्दमः ॥ (श्रा॰ पर॰-व्यक्त॰-सेट् ।) वस्रति । इति दुर्गादासः ॥ रत्यमरटीकार्या राजावः॥

व(व) यिक्, [ज्] पुं, (प्रवाते क्रयविक्रयादिना चव
हरतीति। प्रवान "प्रयोगदेख वः।" जवाः

२।००। इति इक्षिः प्रस्य च वः।) क्रयविक्रयक्तां। वाविष्यकारकः। तत्पर्यायः।

वैदेहकः २ सार्यवाहः ३ नेगमः ८ विक्रयः प्र्

प्रयाजीवः ६ व्यापिषकः ० क्रयविक्रयिकः

ए। इत्यमरः।२।६।००॥ वैदेहः ६ विदेहः

१० वायिजः ११ वायिजिकः १२ कायिकः

१३ विक्रयिकः १८। इति भरताद्यः॥ वायि
जकः १५ वायिष्यकारः १६। इति प्रव्हः

रत्नावती॥ (यथा, माघे।१२। २६।

"स्राखी निवक्तिस्यनस्य चर्मस्यः

सुप्रीच नाभाय नतकयो विध्यक् ॥") कर्यान्तरम्। इति मेहिनो। ने, २६॥ वैद्यः। इति राजनिष्यटः॥ (वाधिन्ये व्यधिकारा-देवास्य तथालम्॥ करणविष्यः। यथा, दृष्ट्त-संहितायाम्। ६६। २।

"शिविवीजयहाश्रयजानि गरे विश्विवेजयहार्यं विश्वम् युत्तयः ॥") व(व) शिक्त्, [ज्] स्त्री, (पर्याते यवद्रीयते द्रति । पर्या + दिल । पर्या व: । यभिधानात् स्त्रीलम्।) वाशिज्यम् । दित मेदिनी । गे, २६ ॥ व(व) शिववन्यः, पुं, (वशिजः पर्याजीवस्य वन्ध्रयन-दलात् ।) नीलीटचः । दति प्रव्यक्तिका ॥ वशिज्यम् । स्त्राक्रमः । स्वावस्यम् ।

विकासातः, पुं, (विक्वजी भावः।) वाकाण्यम्। विकास धम्मः। तत्पर्यायः। चलाष्ट्रतम् २। इत्यमरः॥ वाक्षिण्यम् ३ वाक्षिण्या ४ विकास् पयः ५। इति जटाधरः॥ विकासम् ६। इति प्रव्हरतावली ॥

ब(व) विखडः, पुं, (वहतीति । वह + ऋण्। वहः । बिका बाक्यित्रयाची वहः ।) उदः । इति प्रव्यक्तिका ॥

व(व) विव:, पुं. (विवागित । विवाज + खार्च या व् । व्याभधानात् न हिंद्व: ।) विवाज । द्रवामरः । २। ६। २० ॥ ववाद्यकाद्यक्रस्यान्तर्गतवष्ठ-कर्यम् । तच्यातपर्वं यथा, को ही प्रदीपे ।

"प्राचः कत्रज्ञी गुणवान् गुणको विकाग् जनप्राप्तमनीरणः स्वात् । वस्य प्रस्तती विज्ञासिधानं भास्त्रप्रधानं द्रविसं हि तस्य ॥"

व(व) विषयं, क्ती. (विकाशी भाव: कसी वा । विवाश् + "दूतविष्णं भाषा च।" १ । १ । १२६ । इत्यम्म काश्चित्रोत्तियः ।) वाश्चिष्यम् । इत्यमस्परती ॥ (यथा, सार्वेक्ये । ५० । ०६ । "तिभः पूर्वेगुवर्धेक्तं पासुपाल्यविष्ययोः ॥") वश्चिष्या, स्त्री, (वश्चित्रो कसी । वश्चिष्यम् । टाप् । स्वभावात् स्त्रीलङ्गोश्यम् ।) वश्चिष्यम् । (यथा, कथासरित्सागरे । १३ । ३८ । "ततः स्व तियता तेन तनयेन समं ययौ । दीपानारं सुवाहितीवैष्विष्यासपदेश्वतः ॥")

वयः, पुं, (वयनिमिति। वर्ग्+ छप्।) ग्रन्थः। वर, स्थ्रेये। इति कविकत्यह्मः॥ (भा॰ पर॰-इत्यमरटीकायां रजानायः॥ छ्यक॰-सेट्।) वर्ति पर्ञतः। छ्यावादीत् व(व) श्विक्, [ज्] पुं, (पयति क्रयविक्रयादिना खव-इरतीति। पय+ "पर्थरादेख वः।" उका॰ २। ७०। इति इवि: पस्य च वः।) क्रय-

व(व) हरं, की, (वहित स्थिरी भवित क्ति हेपि पुंन: प्ररोहतीति। वह + खर।) सेविषलम्। दित राजनिर्वेग्ट:॥ (पर्यायोगस्य यथा.—

"सुरिप्रमार्गं वद्रं सेवं सिवितिकाफलम् ॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वसाखे प्रथमे भागे ॥) कार्यासमलम्। कोलिमलम्। इति देमचन्द्रः॥ प्रमानकोलिः। प्रेयाकुन इति भाषा। बदति स्रिरीभवति विज्ञस्यापि पुनःप्ररोह्णात्। वद्रं विच पर्वेशिय कीवम्। इति भरतः॥ ततु-पर्याय:। घोग्हा २। रत्यमर:॥ गोपघोग्हा ३। इति सुभूति: ॥ इस्तिकोलि: 8 गोपचग्टी ५ वहरी कहा ६ प्रमालकी लि: ० कर्कन्यु: प। इति रत्नकोष: ॥ वाहिरम् ६। इति भन्दरज्ञावली । चस्य विवर्श कोलभन्दे द्रष्ट-यम् । 🛊 । हहत्कोलि: । तत्पर्याय: । सौबीरम् २। इति रत्नमाला ॥ ॥ कोलिमाचम्। तत्प-र्याय:। कर्कत्य: २ वदरी ३ कोलम् ४ फेनिलम् ५ कुवलम् ६ घोग्टा ७ सीवीरम् = खकाप्रिया ८ कुष्टा १० कोलि: ११ विषम: १२ भयक गटक: १३। इति भावप्रकाशः ॥ सीवीरकः १८ गुड्-षत: १५ वालेच: १६ पलग्रीभ्रर: १० इए बीज: १८ इत्तफात: १८ कराटकी २० वक्र-करकः २१ सुरसः २२ सुमतः २३ सन्हः २८ कर्वन्युः २५ बदरः २६ कोला २० कोली ६८ कुवली २६ खाइमला ३० सममखी ३१ पिक्ला इर कुवल: इइ। इति च श्रव्द्वा-बकी ॥ (यथा, भागवते । ४। ८। ७२। "विराचानते चिराचानते कपित्यवद्राधनः।

"वरावान्त (वरावान्त कापत्यवदराभ्रतः । बाह्महत्त्रातुसारेख मासं निक्ये व्यवस्य श्राम्॥") बस्य गुखाः । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । खन्न-त्वच ॥ परिपक्षस्य तस्य गुखाः । मधुरान्त्वम् । उद्यात्मम् । कप्तकारित्वम् । पवनातिसाररक्त-अमरीवार्तितिनाभित्वम् । व्यात्वच । इति राज-विच्याः ॥ राजवदरभूवदरत्वसुवदराखां प्रयाय-गुखासत्त व्हर्वे हरुयाः ॥ ॥ अय वदर्विभे-वायां जन्नसानि गुखाच ।

"प्रथमानं सम्भुरं सौवीरं वहरं महत्।
सौवीरं वहरं प्रीतं मेहनं गुरु सुक्रलम् ॥
हंइसं पित्तहाहासच्यस्त्रणानिवारयम्। । ।
सौवीराहासु संग्रहं नोत्तसुच्यते ॥
कोतन्तु वहरं हाहि रुच्यतुष्णच्च वातहृत्।
कार्णपत्तकरचापि गुरु सारकमीरितम् ॥ ॥
कर्तन्यः च्यतव्यस्तिराः।
यासं स्थात् च्यतव्यस्तिराम् ॥
व्यसं स्थात् च्यतव्यस्तिराम् ॥
व्यसं स्थात् च्यतव्यस्तिराम् ॥
व्यसं स्थात् च्यतव्यस्ति मधुरं मनाव्॥
व्यसं मिद्यसिक्यत् वर्त्ते त्रष्ठ स्थाकमास्तित्॥
प्रकं मिद्यसिक्यत् वर्त्ते त्रष्ठ स्थाकमास्तित्॥
प्रकं मिद्यसिक्यत् वर्त्ते त्रष्ठ स्थाकमास्तित्॥
प्रकं मिद्यसिक्यत् वर्त्ते त्रष्ठ स्थाकमास्तित्॥
प्रति भावप्रकाष्यः॥